

Špietar, 14. februarja 2009

poezije za ljubezen,
o ljubezni,
z ljubeznijo

Ljubzen 2008

Brali bodo mladi Beneškega Gledališča,
ki obiskujejo gledališko šolo Studio Art:

**Cecilia Blasutig-Martina Canalaz-Dora Ciccone- Ilaria Ciccone-
Emma Golles-Giada Iussig- Caterina Martinig-
Sara Simoncig –Andrea Trusgnach-Antonella Trusgnach**

Pela bosta: Davide Clodig – Igor Cerno

Mentorja: **Marjan Bevk – Alida Bevk**
Program: **Marjan Bevk - Marina Cernetig**

Brošuro izdal **Inštitut za slovensko kulturo**
ob Dnevu slovenske kulture 2009

Claudia Salamant

KAJ JE?

Te ščipne.
Te zagrabe.
Te ujame an objame.
Te strese.
Te pusti brez sape.
Te nese v nebesa
an potle v paku.
Te usta posuši.
Oči napune suzi.
Te ukrade glavo
... an petik.

Kaj je?
Ljubezen je.

STARI GODEC

Ko nad kozarci čistega vina
gosli zvenijo z glasom spomina,
stari se godec vase umika,
skoraj negiben, kot da je slika.

Srečnih ni pesmi nikoli pozabil,
drobiž so mu dali, pa ga ni rabil,
v duši njegovi so gnezdile ptice,
ko jo je pustil tam sredi ravnice.

Ene le pesmi ne more zapeti,
težke so note, verzi zakleti,
ostala je sama, ki res je ljubila,
čakala je dolgo, ni pozabila.

NE VPRAŠAJ ME

Ne išči me na ulici,
ki slepa je in ne živi,
ne vračaj se na pločnike,
ki dež jih kdaj opere le.

Davno že odšel si stran,
navadil si se biti sam,
dolgo že blede spomin,
grafiti so zbledeli z njim.

Ne vprašaj me, kako mi gre,
ne vprašaj me, kako mi je,
kako mi gre, tako mi gre,
kako mi je, vseeno je.

Le tisto pesem najino,
staro pesem žalostno,
mi lajnar včasih zaigra,
kot bi jo igral za dva.

ljubezen
ljubezen

Aldo Clodig

NA VARHU SI TI

Sam vidu no rožo.
sam pomislu na te,
no kapljo vodé,
sam pomislu na te,
adnò snico veselo,
sam pomislu na te,
adnò zvezdo bleščéčo,
sam pomislu na te!

Vsi naravni biseri
me vežejo h tebe.

Tvoje bistre oči
mi spraznejo pamet,
težave se zgube!

Tvoj krasen smieh
me strese ku striela,
če pade na me!

Tvoj harmonični glas
je petje sirene,
ki pobegnit ne pusti!
Tvoj velik čar
je božje mazilo
za moje sarce!
Ka pomeni vse tuole?
Samuo ... de ljubim te!

LJUBIM

Ljubim svilo tvoje kože,
ko po njej moj prst drsi,
čutim tiste drobne mravlje,
ki si iščejo poti.

Ljubim toplo sled jezika,
ki mi nežno šepeta,
čutim plimo nore želje,
ki prevzela je oba.

Ljubim drugi breg pogleda,
ko potem zapreš oči,
čutim roko, ki je legla,
kakor misel obleži.

Ljubim zadnji rob dotika,
ko potem že skoraj spim,
čutim zopet, da sem tvoja
in da s tabo res živim.

OKUS SVOBODE

Pot od tebe vodi skozi gozd čarobni,
v njem so dobre vile in možje hudobni.
Ko me nosi veter daleč prek ravnice,
iščem te in kličem z glasom drobne ptice.

Poti do tebe najti včasih ni mogoče,
poštar pisma nosi, dati ti jih noče.
Spet me vodi luna po neznani poti,
prosim jo in upam, da mi greš naproti.

Še si v mojih kartah skrita moč usode,
senco greha nosiš in okus svobode.
Tiho prideš vame, kakor klic divjine,
kos srca mi vzameš in pustiš spomine.

Dario Simaz

BESEDE

Majhna beseda, da ti prideš
ob meni mimo.

Druga majhna beseda in malo
odtajam tvojo zimo.

Tretja majhna beseda, tvoj obraz
me že z nasmehom gleda.

Potem beseda za besede, in ljubezen
nazaj te zmede ...

Trenutek prej midva sva bila,
ki nisva niti govorila.

Zdaj ni treba več besed,
je globoko tvoje dihanje.

Z dvema dušama, kar ljubezen hoče,
edina sama raj doseže.

Andreina Trusgnach

MEJE

Nie družih judi,
nie družega prostora,
nie družega cajta,
kjer vsak trenutek je takuo pomemben,
kjer življenje je buj vriedno,
ku kar mi se storeš zgubit
v tojim objemu.

Tenčas
nie obedne meje,
med kar san
an kar čujen oku menè,
nie meje,
med kar san
an kar se troštan.

Kar me takuo tiščiš,
kar čujen vso tojo muoč
an potlè me pa sladkuo varješ.

NE ČAKAJ

Dolgo že v vrsti
za srečno številko je stal,
dolgo je upal,
da karta bo prava
in srčno bo damo izbral.

Dolgo v pristanu
je čakal na veter, ki ni ga bilo,
dolgo verjel je,
da čas kaj prinese,
kaj pa bo samo prišlo.

Zdaj padla je karta,
ki več je obrnil ne bo,
pod njo je usoda
zapisana skrita
in fant je z obrazom obrnjen v temo.

Kaj pravi ta zgodba
o dolgem življenju za nič?
Ne čakaj v vrsti,
ne bodi številka,
ne daj, da ti karte premeša hudič.

MASKA

Nasmeh si bo klovn narisal,
pesnik pod laž se podpisal.
Cirkus prodal bo predstavo,
pesnik doživel bo slavo.

Jaz pa ti masko bom snela,
besedam ne bom več verjela.
Ostala bom raje spet sama,
ob cesti, ki teče med nama.

Če sreča ne bo me hotela,
hodila bom v dežju in pela.
Hodila bom bosa po travi,
poslušala veter, kaj pravi.

Silvana Chiabai

JUBEZAN

Sonce za sarce ugriet.
Je ku uodà za žejo pregnat.
Je ku luna za nuoc osvetit.
Je ku vietar za magle pregnat.
Je ku rože tu svoji hiš.
Je ku boliezan, stor tarpiet.
Je ku te sliiep, na vide nič.

Ma jubezan kor.
kor ku južna za živiet,
kor sarcu za veseu bit,
kor vsemu svetu
za mierno živiet.

Kor, ku ti mene,
jubi muoj.

Luisa Battistig

KA JE JUBEZAN

Nuoč an dan,
naj liepa al slava ura,
šele po naši dugi pot
grema kupe naprej.

Jest an ti, ki
predcajtan sma se srečala,
predcajtan sma se snubila.

Na začetku same velike obljuje,
na začetku same velike sanje.

Pa samuo donas vema.

BOŽA VETER DEKLICO

Deklico veter boža, deklica z vetrom gre,
črna jo žalost spremlja, stiska srce.
Duša je njena bela, joče, ker tebe ni,
zate bogove prosi, srečo ti želi.

Boža veter deklico v hladni zimski noči,
solze grenke briše ji, pravi ji, ne joči.
Boža veter deklico in pada beli sneg,
sama je, čaka te, lepa kakor zarja,

sama je, čaka še, čakati ne neha ...

BREZ TEBE

Spet bova skupaj drsela
tja proti robu najkrajše noči,
prezgodaj bo ptica zapela,
ljubezen imela bo volčje oči.

Polzela bo rosa po travi,
nov dan bo ugašal kresnice,
dišalo bo jutro po kavi,
prišle bodo sveže novice.

Jaz pa si spet bom želela,
da čas bi se najin ustavil,
na Rožnik ne bom več hotela,
zaveso bo pajek napravil.

Brez tebe tu vse gre po svoje
in svet se drugače obrača,
ko dan se začinja na dvoje,
spet misel le k tebi se vrača.

Piero Gariup

LJUBEZAN JE MUOC

Od fanta, ki veselo pod kambrico
svoje ljubce prepeva vso nuoc,
ljubezan je muoc.

Je matere muoc,
kar čez punoči žametne žekiče šiva
za dete svoje, ki v zibelc počiva.

Očeta je muoč,
kar na težkim diele se poti
an za družino skarbi.

Ljubezan, življenja je muoc!
Muoc ... muoc brez ljubezni
... prazan je zrak.

Paolo Tomasetig

PREPLETENE ROKE

Se zgubijo
na brazdah obraza,
ki govorijo o času,
kot solze
barvane kaplje dežja
v nemirni reki.

Zahod je tam.
Glej, za te
tolče srce
na suhi zemlji, kjer ne raste ljubezen.

Stisnjene v tišini
prepletene roke
grejejo še
sonce, ki se rodi ...

ČRNI VRAN

Polna luna moja pot pozna,
proti jutru skupaj bova šla.
Sreče nimam, godec sem postal,
ljubim pesem, sanje sem prodal.

Tista zvezda tam žari kot ti,
tam nebeške tvoje so poti.
Moja duša je storila to
in ne pojde nikdar na nebo.

Ko nekoč bo luna imela moč,
tisoč zvezdic bo sijalo v noč.
Sedel bo tam na veji črni vran,
godca čakal bo nekdo zaman.

DRUGI BREG ŽELJA

Ali naju nosi luna, ki je vajena vsegà,
ali pa je drobna zvezda, ki jo gledava oba?
Ali naju vodi ptica, ki se jutra veseli,
ali naju žene veter, ki popotnike hladi?

Ali naju vabi sonce, ki oblake pozlati,
ali tihi let metulja, ki se cvetu veseli?
Ali naju nosi reka, ki se zliva v ocean,
ali taka je usoda ali pa je Peter Pan?

Morda pa sva prispela tja na drugi breg želja,
kjer je vse, kot sva hotela, in nikdar se ne konča?

Miha Obit

Je samuo, kar se vide, tela želja
oddaljenosti – so koraki,
ki jih nardiš ku letenja taščic
v svežih jutrah telega poznega ženarja.

Takuo, kar se prisloniš h kandreji
an štieješ ure, ki manjkajo,
skušam se zmislit no distanco
an jo napounit s skarbmi an čarom.

Igor Cerno

JABLEN

Ritmo rok anu raman
diela nov sviet!
Se zbujamo od spanja?
So sinje trudne naše noe?
Nova noč, zablíšči!
Zake za trdom
nam pridi živjenje!
Nova noč, zablíšči!
Zmoti me
z dišanjem mlade žene!
Glas temu,
ki zna nositi pamet daleč!
Glas temu,
ki se smeje žalosti!
Čaki med jableni ...
Eno kupo, gospod,
eno kupo liepaa stanja!
Napijmose veselja!
Z girinci bomo peli liepe pesmi!
Parbliži tvoje roke:
poslušī to, ke mlado sarce vpraša!
Parbliži tvoje usta ...
bo več lahno se uzabiti divja časa.
Glas temu,
ki zna nositi pamet daleč!
Glas temu,
ki se smeje žalosti!
Odiši me z jabolki, noč!
Bomo zeleno rastje njiv,   med nu čariešnja!
Bomo ... a inje ...   odiši z jabolki mo noč!

LADJICE ŽELJA

Skrita roka bo sejala
divje rože za vasjo,
vodna ptica bo dobila
belo perje med potjo.

Modra reka bo nosila
drobne ladjice želja,
jaz pa znova bom iskala
pot do tvojega srca.

V tanke strune bom ujela
žar pomladi in nebo,
bom metulje privabila,
ki en dan le letajo.

V svojo pesem bom zložila
barve sonca in dežja,
o ljubezni tej bom pela,
ki vse vzame in vse da.

KAM POJDE LJUBEZEN?

Ta misel je ptica, ki redko se vrne,
že dolgo si bivši in čas je nekdani,
le ko na pomlad se veter obrne,
mi zopet po tebi dišijo kostanji.

Odhajaš neslišno, kot prah se nabira,
v spominu že skoraj nevidna je slika:
na trgu nekdo se za mano ozira
s pogledom, ki krilo premika.

Blediva kot madež rdečega vina,
že zdavnaj je fajront in šli so cigani,
kam pojde ljubezen, ko gre iz spomina,
kdo jo v brezpotju pogreje v dlani.

Marina Cernetig

Kafè, ki ga pijema zjutra,
ima dva saurja.

Nebuo, ki nas ovija,
ima dva koluorja.

Tič gu smriek
za me piejejo, za te žvižgejo.

An kri pastieje za me,
an kri za te.

Tu sred resnica,
an sanje.

Ljubim te,
je za te,
kar je zame?

NE BODI KOT DRUGI

Prinesi mi rože, ki divje cvetijo,
odpelji me v goro, kjer škrti živijo.
Pokaži mi zvezdo z mojim imenom,
zloži mi pesem z bizarnim refrenom.
Povabi me včasih v kraje neznane, mi
zjutraj pod okno pripelji cigane.
Povej mi o sanjah, četudi so grešne,
zaupaj mi želje, četudi so smešne.
Napravi to zmeraj, ne bodi kot drugi,
ljubezen ni reka, ki teče po strugi.
Napravi to zopet, ne hodi po poti,
saj sreča ni nekaj, kar pride naproti.
Poljubi me nežno, ko drugi hitijo,
povabi me v mesto, ko drugi že spijo.
Usoda je živa in mrtvi junaki,
naj še hrepenijo postaje in vlaki.

KAJ JE OSTALO?

Kaj je ostalo za nama,
ko sva molče se razšla?
So vsaj ostale stopinje
v beli tišini snega?

Mar zaklicala je ptica
v modri globini neba,
ko odložila je reka
papirnato ladjo želja?

Ali me vabil bo veter,
ko bo kje zopet pomlad,
ali dišala bo koža,
ko me bo drug imel rad?

Feri Lainšček

Pisatelj, scenarist, dramatik, avtor zgodb za otroke in mlade je najprej prišel med bralce kot pesnik. S pesmimi še vedno navdušuje najmlajše, njegova besedila pojejo najbolj znani slovenski pevci, poezijo objavlja ne le v literarnih, ampak tudi v najbolj branih revijah.

Feri Lainšček je za svoja literarna dela prejel številne nagrade in priznanja.

Literarna dela Ferija Lainščka so med slovenskimi pisatelji doživela največ filmskih uprizoritev. Poleg romana *Petelinji zajtrk* so bili uprizorjeni še romani *Namesto koga roža cveti*, *Ki jo je megla prinesla*, *Vankoštanec*. Feri Lainšček pa se ne udeležuje le kot koscenarist pri filmskih priredbah njegovih romanov, temveč je tudi *avtor scenarija* za dokumentarni film o *Porabju*, ki nosi naslov *Kak nega zelenoga konja, tak nega čednoga Slovenca*.

Pesmi iz knjige:

Feri Lainšček **Ne bodi kot drugi**

Cankarjeva založba, Ljubljana 2008

BREZPOTJE

Ljubil si te prazne hiše, ki čepijo za vasjo,
vedel si, kam zrejo okna, ko zvečer žari nebo.
Trgal si mi divje rože, ki v koprivah rastejo,
našel si mi kamen v reki, ki globok je kot oko.

Slišal si v ravnici ptico, ko je ptiča klicala,
plačal si ciganu struno, ki je zame počila.
Nosil si v srcu pesem, ki sva znala jo oba,
ciganka pa je vrgla karto, ki je nisva videla.

Zopet tu cvetijo vrbe in megllice so čez prod,
mlinar še me nate spomni in na vodi bel labod.
Vabi me pomlad v brezpotje, kliče najin zvon želja,
dolgo že prihajam sama, rada s tabo bi prišla.

DVOJINA

To arabesko ljubezni, ki nama zdaj sveti,
je mojster naslikal pred davnimi leti.
Misterij dvojine, ki nikdar ne mine,
prepoln je nemira, strasti in topline.

V globinah ljubezni je skrita uganka,
kaj vzame, kaj da ti usoda neznanka.
Tam strogi sodnik je, ki tehta obljuje,
tam mila je vila, ki šteje poljube.

Res svetle so zvezde, kometi barviti,
srce pa edino, ki more ljubiti.
Rojeni pod srcem, si k srcu želimo,
tisoč in eno noč hrepenimo.

MOJ LJUBI POTUJE

Moj ljubi potuje s klavirjem
na vlaku brez zadnje postaje,
v daljavo z njim note bežijo,
želijo še v druge si kraje.

Moj ljubi verjame, da veter
zapomni si vse melodije,
raznosi jih, kakor je treba,
najlepšo pa zame kje skrije.

Moj ljubi ve dobro, da vzamem
si pesem namesto zlatnika,
saj moje srce se napolni
z lepoto, ki vseh se dotika.

Moj ljubi me čakal bo zadnji
v svetlobi na koncu obzorja,
kjer note razpeta so jadra
v glasbi neskončnega morja.

SANJE SO VEČNE

Vabi me reka in modro nebo,
veter nemirni mi svojo ponuja roko.
Prosi me angel, ki ve za vse to,
dan se prebuja in trave čarobne cveto.

Jaz pa ne morem brez tebe več tja,
strah me je tiste samote na klopi za dva.
Nisem še kamen, ki mrtev leži,
v meni spi ptica, ki misel jo nate zbudi.

Ptica mojih želja, bela vrana srca.

Pridi vsaj enkrat, poglej me v oči,
beri mi z ustnic, prisluhni utripu krvi.
Vzemi dotike vsaj moje nazaj,
Sanje so večne, z njimi potujemo v raj.